

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Ünneprontók.

Lapunk olvasói s a nagyközön-ség előtt ismeretes Haász Juda és társainak a községi képviselő-testületben viharosan vitatott famózus indítványa, mely az építés alatt álló műút történetéből hajmeresztő rémregéket mesél el, s Schönfeld Márton képviselőnek heteken át czirkalmazott határozati javaslata alakjában nem is kíván egyebet, minthogy a példás megtorlást követelő jogtalanságok, erőszakosságok, tulajdonháborítások, törvénytelenlések, istentelenségek galád elkövetői ellen indíttassék fegyelmi eljárás, bünvádi eljárás, nyerve el méltó, megérdemelt büntetését a gonosz, aki a községnek ezeket a rettenetes károkat okozta . . .

Meg kell adni: valami szépen festenek ezek az indítványok. Istenben boldogult Csátár Zsiga bátyánk, a népbolondításnak szabadalmazott nagymestere, milyen ragyogó arczezal tekinthet le felülről az indítványt tevőkre, a kik olyan szépen haladnak az ő földi nyomdokain.

Egy baja volt csak a tisztelt javaslatnak: összehadart tücsköt-bogarat, de a megkárosítást csupán néhány kocsit elhordott föld értékében szabta meg; viszont annál inkább jajgatott a közigazgatási bejárás elmulasztása miatt; hogy pedig a lappangó gyanúsítás annál tökéletesebb legyen, egy szóval se merte kimondani, ki hát a levegőben röpködő bajok okozója. ki az, a kit fegyelmi, sőt bünvádi eljárás alá kell vonni a Haász és Schönfeld urak igazságszeretetének jutalmazására?

Ezeknek az újpró hiányosságoknak korrigálására küldetett ki az öt tagu bizottság, mely hűségesen el is járt megbízatásában.

A vármegyéről kijöttek az igazlító urak, s a vádlók jelenlétében megejtették a nagy inkvizíciót, melynek eredményét hiven ismerteti a következő jegyzőkönyv, a mely felvételét Mindszent 1900. évi július 3-ik napján Mindszent község által a szentes—mindszent—

kisteleki th. közut mindszeri átkelési szakasza folyamatban lévő építkezési munkálatai ellen emelt panasz folytán megtartott helyszini szemle és tárgyalás alkalmából

Jelen voltak: Csongrádmegye alispáni hivatala részéről dr. Cicatricis Lajos vm. főjegyző és Albertényi Antal várm. főszámvevő, a várm. m. kir. államépítészeti hivatal részéről: Kruspér Pál kir. főmérnök, hivatalfőnök és Regdon Géza kir. mérnök építésvezető.

Mindszent község képviselőiben: Schönfeld Márton, Szilágyi Ferencz és Bozó Balázs községi képviselők, mint kiküldöttek.

Mindszent község megjelent képviselői a műút építés ellen fennforgó kifogásaik előterjesztésére szólíttatván fel, előadják:

1. Kifogást emelnek a műút 0-000—0-300. km. szakasza ellen, azért mert a burkolat feltöltésre szándékolatik elhelyeztetni, s miután a feltöltés helye ingoványos volt, attól tart a község, hogy a műút ott, ezen szakaszon le fog süllyedni és fenntartás czimén a községnek idővel kár fog okoztatni, holott a műút a régi nyomon erre alkalmas partos területen lett volna elhelyezhető.

2. A műút ezen szakasza mellett tervezett gyalogjárda ellen ugyanezen szempontból emelnek kifogást, és azt kérik, hogy ha lehetséges, közvetlenül a műút mellé helyeztessék el s a csatorna pedig azon kívül.

3. Miután ugyanazon szakaszon a kiegyenesítés folytán a műút a község területére helyezettett át, kérik, hogy a felhagyott és törzskönyvezés alatt álló régi utterület a község tulajdonába becsátassék át.

4. Minthogy a műút mellett a 0-000—0-260 km. között a község tulajdonát képező vásártér egy része mintegy 30 cm. levágással az uttestbe lehordatott a község előzetes megkérdeztetése és beleegyezése nélkül, az e czimén szenvedett kár megtérítésére kérik.

5. Kifogást emelnek a műút mentén tervezett vízlevezető árkok ellen,

mert nézetük szerint a víz-levezetése céljaira a tervezettnél kisebb méretű árkok is elegendők lettek volna, amit igazol azon körülmény, hogy eddig is csekélyebb méretű árkokon is lefolyt a víz.

Kérik ennél fogva, hogy a nagyobb mélységű árkok a jártabb utszakaszon, úgy különösen a róm. kath. templom környékén, a gyalog piacz téren földött csatornákká alakíttassék át.

Az előadott kifogásokat illetőleg a helyszini szemle során megállapított, miszerint a szóban forgó műút földmunkálatai minden tekintetben a jóváhagyott terveknek megfelelőleg hajtattak végre, továbbá hogy a 0-000—0-300 km. közötti szakasz mélyebb fekvésű területen megy ugyan keresztül, azonban az ingoványosnak egyáltalában nem mondható.

Az építésvezető részéről meggyegettetik, miszerint a gyalogjárda, közvetlen a műút mellé elhelyezése ellen nemcsak műszaki, hanem célszerűségi szempontok is szólanak, a mennyiben a műút vize ez esetben a gyalogjárda keresztül folya és a gyalogjárda a közlekedő kocsiktól megóvható nem volna, esőzések alkalmával pedig céljának meg nem felelné.

A vízlevezető árkokat illetőleg megállapított, miszerint azok a tervezettel megegyezően és a község eddigi vízlevezető csatornáinak, valamint az azokban elhelyezett műtárgyak mélységi méreteinek megfelelően akként terveztettek, hogy a műút mellékén összegyülemelő összes csapadék vizek a róm. kath. templom mellett vezetessenek le a Tófenékbe.

Ezen egységes vízlevezetési terv hátrányos következménye volt az, hogy a partosabb utca-szakaszokon a víz levezető árkok fenekéi 1-50 m. mélységig voltak szükségkép lesüllyesztendő, a mely állapot ugy biztonsági, mint szépészeti szempontból jogos kifogás tárgyát képezheti.

Az ebből származó hátrányok némiképp enyhíthetők volnának az által, ha a műút jobb és baloldala mellet,

lefolyó vizek lefolyása elkülönítettnek egyes szakaszokon és pedig akként, hogy a 0.350—0.660 km. szelvények között, a jobboldali árok 0.1% fenékeséssel vezetettnek, hol is az átereszmélységéig bukóval történnék az összeköttetés a 0.350 km. szelvényénél 0.30 m. volna a műút korona és az árokfenék közötti magasság különbség.

Az 1.360—1.760 km. szelvények között pedig a fenékvonalak 0.2% eséssel vezetendők úgy a bal, mint a jobb oldalon, mi által az 1.360 km. szelvényénél az árok fenéke 0.60 m.-el felemelhető volna.

Végül az 1.240—1.360 km. szelvények között szinte 0.1% al vezetendő a műút baloldalán az árok, mely hasonlóan mint a 0.660 km. szelvényénél, bukóval köttetnék össze az 1.240 km. szelvényénél lévő átereszfenekével.

Ezen munkálat akként volna végrehajtható, hogy a fentemlített szakaszokon az árok fenékei úgy emeltesenek fel, hogy a műút felőli részük nagyobb lejtést, míg a házak felőli területek nagyobb szélességet nyerendek.

A gyalog piacztér melletti szakasz baloldalán futó vízvezető árok közbiztonsági szempontból korláttal, vagy megfelelő sűrűséggel felállított kerékvetőkkel volna ellátandó.

A község képviselői ezzel szemben kéri, hogy az utépitési költségek terhére ezen utárok fedett csatornává alakíttassék át, kijelentvén, hogy ez ügyben a község hozzájárulására nézve közgyűlési határozatot fognak provokálni és külön kérelmet fognak a törvényhatósághoz benyújtani.

A jelen jegyzőkönyvben foglalt tényállás alapján hozandó határozatig az építésvezető kir. mérnök rövid uton utasított, hogy az 1.240—1.972 km. szakaszokon építendő műtárgyak létesítését függeszse fel.

Ezzel jelen jegyzőkönyv felolvasás után aláíratott...

Megtudtuk hát végre, hogy mik azok az égbekiáltó jogtalanságok, a mik eddig burkolva, leplezve, sanda gyanu alakjában ülték meg az igazságos lelkeket.

Baj az, hogy az utat egyenesbe hozták. No ez már igazán borzasztó dolog!

Baj az, hogy a régi rossz járdát felszedték, s helyette most újat építenek. Türelhetetlen állapot!

Baj az, hogy elhordtak néhány kocsi földet. Skandalum!

Baj az, hogy mély árok van a piacz mentén. Igaz, hogy az árok alapja most is a régi. De hát ez mégis szörnyűség!

Nos és tisztelt bizottsági tag urak,

hát hol vannak a tettesek? A jegyzőkönyv egy szóval se számol be arról, hogy ki hát az akasztani való?

Nem bizony, mert ilyenek nincsenek is. Jól tudták ezt Haasz és Schönfeld urak előre. De hát hogyan legyen népszerű a pártvezér, ha még csak gyanusítani se mer?

Kivül áll minden kétségen, hogy a műút közigazgatási bejárása szabályszerű módon megtörtént, s kétségtelen, hogy a kiépítés hajszályira pontos a tervezetekhez. Ki hát a hibás?

Vétkesek azok a tisztelt urak, a kik nyelvükön hordva a közérdeket, annak idején egy perczig se gondoltak arra, hogy a közszemlére kitett műszaki terveket betekintsék, s kellő időben és helyen előadják netáni kifogásaikat.

Ha vétlen ez a mulasztás, menthetők. Ha most utólag a zavarosban akarnak csak népszerűséget halászni: állunk elébe minden ilyen stréber ki-rohanásnak.

Mindszent község közönsége ünnepet ül azon a napon, mikor rég várt szép műútját a közforgalomnak átadhatja.

A közönség örömét ne rontsa már örökké rut önteltség, pártos visszavonás

Lohadjon végre a kákán csomót kereső szenvedély lángja.

Fogjunk már egyszer baráti kezet. Ne legyenek közöttünk ünneprontók!

Nyilt levél

Tekintetes Vigh Gyula községi képviselő urhoz

Helyben.

Személyes meggyőződést szereztem arról, hogy Mindszent község képviselőtestülete folyó évi január hó 18-án tartott közgyűléséből 15 szám alatt hozott s tek. Képviselő ur, mint elnök kezéhez kiadott határozatával abban állapodott meg, hogy a községi gyalogjárók építési ügyét, mint par force közügyet kívánja kezelni, az építés költségeit köztehernek tekinti, s a költségek fedezetéről a regále kötvények, illetve azok kamatainak felhasználása útján gondoskodik. A község ezen határozatának végrehajtására 5 tagú bizottságot szervezett. A végrehajtó bizottságba kiküldettek Wimmer Károly, Schönfeld Márton, Korom Gáspár képviselők és Fülöp János másodbíró. Ugyanezen határozat értelmében a község közönsége kérelmet intézett a vármegye alispánjához, engedné meg, hogy a műút építésének vezetésére kiküldött kir. mérnök a gyalogjárdák építésének előmunkálatainál a kérdéses végrehajtó bizottságnak segítségére legyen.

Tekintettel arra, hogy a közgyűlési határozat kelte óta nem kevesebb, mint félesztendő van már innen-onnan hátunk

mögött; tekintve még különösebben, hogy Regdon Géza kir. mérnök ur már hosszabb ideje, s egyelőre tovább is községünkben tartozkodik:

legyen szabad tek. Képviselő urat, mint a kiküldött végrehajtó bizottság elnökét teljes tisztelettel az iránt interpellálnom, vajjon ez a végrehajtó bizottság végrehajtja-e egyáltalán a reá bizottakat; szándékozik-e a járdaépítés ügyével soron kívüli sürgősséggel foglalkozni; s ha igen, van-e arra kilátásunk, hogy a bizottság előmunkálatai révén járdáink kiépítése még ez év folyamán foganatosítható leend?

Minden félreértés kikerülése végett bátorkodom megjegyezni, hogy ezen kérdéseket azért teszem föl, mert ha a bizottság működését eredményesnek nem látnám, az elhanyagolt járdák kiépítéséről illetve javításáról, az egyes háztulajdonosok terhére, saját hatáskörben volnék kénytelen rendelkezni.

Ha azonban a t. bizottság, a szende leányzó nem halt meg, csak aluszik, s ily ártatlan czirógatásra életjelt ad magáról, sokkal szivesebben látnám a kérdésnek gyökeres és egyedül helyes megoldását, semhogy a közönséget, jobb akaratom ellenére is, újabb kiadásokra kötelezzem.

Egyébként vagyok kiváló tiszteletem nyilvánítása mellett,

Mindszent, 1900. július 7.

Tary István
főszolgabíró.

Figyelmeztetés.

A beállott aratási időszak alkalmából időszerűnek tartok egyet-mást a közönség figyelmébe hozni, mi által egy esetleg bekövetkező s végzetessé is válható veszélyt vélek eltávolítani.

Ugyanis, tekintettel az aratási, hor-dási és cséplési munkálatokra, tilos:

gabona, vagy szalma rakományt 100 méternyire megközelítőleg dohányozni; ugyanazok közelébe gyufával a fül, vagy kalapzsinór mellett járni, nemkülönbön kocsi rakomány tetején fel, vagy lerakodás közben dohányozni, vagy egyáltalában gyújtó anyagot s dohányzó eszközöket magánál tartani.

A község utczáin vagy udvarain kupa- pakatlan pipából dohányozni, szivarozni, cigarettázni, mert az esetleg észrevehető- lenül is kirepülő szikra az amugy is kiszáradt anyagokat igen könnyen lángba borítani képes.

Tilos udvaron, csűrök, épületek, szalma s gabona rakományok közelében vagy padláson lámpával, gyertyával járni, mert még egy pókháló szál is képes a tűz szikrát felfogva elvezetni.

Tilos pernyét, vagy hamut, más mint e célra kijelölt s minden háznál törvényileg előirt emésztő (pöcze) gödörbe dobni. Azt úgy a kivitel előtt, valamint a gödörben való elhelyezés után vízzel jól le kell önteni, nehogy a még megmaradt szikrát a szél elhordhassa.

Minden lakó épületnél azonnal egy hordó, vagy dézsa víz, létra, csákány, vagy horog helyeztessék készenlétbe, mi által a kiüthető veszély még csirájában elfolyt- ható.

Ennek megtörténtéről a hatóság meggyőződést fog magának szerezni s amennyiben azokat a rendelkezésnek megfelelőleg nem találná, az illetők a törvényes követ-

kezményekkel kiméltlenül sujtatnak.

A menyiben a hatóság részéről minden szükséges óvintézkedés megtétele, a kellő ellenőrzés szigorúan s erélyesen gyakoroltatik, de egyuttal megtorló intézkedésekről is gondoskodva lesz, még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a közönség csak a saját érdekében cselekszik, ha a fenebb elősoroltaktól tartózkodik s a közönség minden egyes tagja az ellenőrzést, felügyeletet gyakorolja, a netalán még is előforduló rendetlenséget feljelenti, esetleg saját egyéni hatáskörében megszünteti, mert ily esetben legjobb hatóság mindenkinek a saját lelkiismerete. Ne feledjük azonban azt, hogy „egy ember szerencsétlenségében a többié is feltalálható.“

Tehát őrizkedjünk.

V. B.

Pap Pál Pál.

A milyen czifra neve van, éppen olyan egyszerű, igénytelen, de annál jobb lelkű, derék, becsületes magyar ember annak a viselője Szerény iparos és fakereskedő. Ennek az utóbbi minőségének köszönheti talán, hogy nem közönségi képviselő, a miből önként következik, hogy érdek nélkül érdeklődik a község közdolgai iránt is; nem is akar ő ez idő szerint képviselő lenni. Nem vágyódik erre a kétes dicsőségre. Hiszen ha „képviselő ur“ volna, akkor is csak „Pali bácsi“ lenne ő minékünk, akik benne az aranyos jókedélyt, a magyar ember hamisíthatatlan jó gondolkodását látjuk és becsüljük. Nem lehetetlen, hogy a mért kiirtuk nevét az újságba, meg is neheztel ránk. De hát ki is békül. Igazságos dolognak, illő, méltányos cselekedetnek láttuk megemlékezni róla abból az alkalomból, hogy mikor a tiszai fürdő létesítés ezreknek és ezreknek buzgó óhaját képezi, a mi kedves Pali bátyánk szép asszonyok egyetlen szavára neki áll a munkának s olyan alkotást hoz létre, a mi nem csak neki, de az egész községnek a becsületére válik. Hej de másképp állana a világ minálunk, ha a község képviselői között sok Pap Pál Pál akadna! Különb ki tudja? Az ördög nem alszik! Hátha Pap Pál Pál „képviselő ur“ nem is az volna, mint a mi Pali bátyánk? Akárhogy lesz, mi hálással köszönjük neki, hogy mint kibukott képviselő megcsinálta a fürdönket.

VEGYESEK.

— **Személyi hírek.** Főtisztelendő Keller Lajos ur, községünk nagyérdemű plébánosa, e hó elsején Budapestre utazott, hogy ott magát orvosilag megvizsgálta. Ertesülésünk szerint főtisztelendő plébánosunk ma már teljesen jól érzi magát s legközelebb visszaérkezik körünkbe. — Dr. Kájlinger Zsigmond járási orvos, e hó elsejével újabb 3 havi szabadságot nyervén, a nyári időnyre Erdélybe, Tor-dára utazik el.

— **Kész a fürdő!** Agyat szédítő, szervezetet bontó iszonyu hőségben, mely immár ötödik napja uralkodik felettünk, mennyire jóleső, milyen kedves szózat hallanunk, hogy a mire illetékes helyen, a község érdekéből soha nem is gondoltak, néhány kedves, derék urasszonynak fáradozása révén enyhületet, megújodás találnak a Tisza frissítő habjaiban; vigan lubiczkolhatunk a dagadó hullámok között, mert szórakozásunknak megvan a maga

illő, szép tanyája: készen áll a vállalkozó társaság csinos kis fürdője. A mult időknek egyik utált szegyenét temetjük a tisztító habok közé. A község képviselő-testületének erkölcsi világát szomorú színben tünteti föl egy közhasználatu fürdő hiánya. Sehol az országban nincs tán annyi szegény nép, mely a közegészségügy szent nevében méltán várhatna áldozatokat a saját képeinek viselésére kiküldöttektől, mint éppen e község lakosai között. S vajjon ennek a derék erkölcsi testületnek jutott-e valaha eszébe az, hogy a közlakosság egészségügyi érdekeit csak pillanatra is latolgatván, arra gondolt volna, hogy áldozatot hozzon a közegészségügynek? Bizony nem gondolt az ilyenekre soha! Az orruknál fogva vezetett községi képviselő urak közérdeknek csak azt szokták tekinteni, hogyan maratják meg egyik pártvezetőt a másikkal. Okos, hasznos, közérdekű szolgálatot csak az teljesít a képviselő urak közül, a ki istenverte vakságában minél nagyobb erővel iparkodik tolni a gazdája szekerét. No hát tiszteit képviselő urak, az e fajta erő-produkció talán egészséges, sőt hasznos is lehet egyeseknek, de hogy a község javára szolgálja, abban már osakugyan kételkedünk. A község igazi közérdekeiből látogassák meg ezt a kedves fürdőhelyet a képviselő urak, s tisztuljanak meg ott szennyétől annak a posványznak, melybe a vakok által vezetett világtalanok nap-nap után beleesni szoktak!

— **Jegyezzük föl!** Csak a mult évben esett meg, emlékezhetünk rá nagyon, törvény értelmében milyen nagy apparátussal járt a képviselő urak választása. Tizedenként, kerületenként mozgósitva volt minden talpra állítható ember. Szavazatát érvényesíteni ott volt minden arra hivatott, s nagy volt az öröm pro és kontra, ha bejutott egy-egy a díszes testületbe, a kinek választása nem volt éppen bizonyos; még nagyobb a fájdalom, ha olyan esett ki, a ki oszlopa volt a reménykedő pártnak. A község érdekeinek így megválasztott képviselői aztán beosztattak a halhatatlanok légiójába. Örök dicsőségére Mindszenti község haladásának és lakosai boldogulásának, papiros táblára följegyezve ott díszlenek a képviselő urak nevei a tanácskozó terem falára akasztva. Edes istenem, milyen boldogság is ott függeni azon a szegen, a melyre csak a halhatatlanokat szokták akasztani! Hányan vannak pedig közöttük, a kik maguk se tudják, hogy mért és miként kerültek ők ebbe a díszes társaságba? Szó a mi szó: meg vannak örökitve ők, a dicsők, a nagyok, a hatalmasok, bárminő dicstelen, kicsinyes, silány, sőt szegyenletes is az ő parancsolt rabmunkájuk. A képviselő urak „képviselő urak“ maradnak továbbra is, akármilyen sárba dobálják is a község képét, melynek viselésére lennének hivatottak. Azt a névsort, a mit hevenyében itt összeírunk, mi nem akaszt-

juk a képviselő urak Pantheonjába; de a szereplők minden szerénységével szembe szállva is megörökítjük, hogy kik azok, akik áldozatra készen, a község közegészségügyi érdekeit érdek nélkül a szívéükön hordják. Beszéljen a névsor, kik azok, a kik a tiszai fürdő létesítéséhez hozzájárultak: Özv. Danicska Józsefné, Iritz Róza, özv. dr. Kaufman Józsefné, özv. Kohn Adolfné, Weisz Czeccilia, özv. Weisz Lőrinczné urhölgyek, dr. Albertényi Adolf, Almásy László, Altwer Bernát, Bertók Janos, Büchler Gábor, Büchler Gyula, Elek Ignác, Falábu Imre, Gelsy Péter, Goldman Ignác, Goldner Odön, Gyárfas Géza, Hevessy Károly, Jagicza Vincze, Konez Lajos, Keller Lajos, Korom József, Lavicska Pál, Mihály Janos, Novák Ferencz, Pap Akos, Pápai István, Polyák Rezső, Schwarcz Lipót, Stern Salamon, Streicher Sámuel, Szabó Lipót, Szalay Janos, dr. Szóbl Lipót, Tary István, Tóth Dezső, Weisz Ignác, Vigh Gyula, Wimmer Béla, Wimmer Károly, Vitos Geró és Vitos Janos urak. — Hogy a szokott formával éljünk: ugyebár tisztelt képviselő urak, ehhez nem kell kommentár?!

— **Műutunk.** Megirtuk a közgazgatási bizottság azt a határozatát, hogy a mindszenti átkelési szakasz műuttá kiépítésének vállalatba adása tárgyában, az alispáni határozat megváltoztatásával, a vállalati szerződést Kornis Gál és Tirnauer vállalkozó czéggel köttette meg. A Klinger és Tauszig czég most egy beadványban arról értesíti az alispánt hogy a közgazgatási bizottság hozott határozatát nem főlebbezi meg és megnyugszik benne. Csató alispán tehát most megköti Kornis, Gál és Tirnauer czéggel a szerződést és a nevezett czég késedelem nélkül hozzáfoghat az utépitéshez. — E helyütt említjük föl, hogy értesülésünk szerint, mihelyst a műút építése befejezést nyer, a helybeli községi elfogatos a vasuti és tiszai gőzhajó állomás között állandóan közlekedő társasági forgalmat fog létesíteni, a mely vállalkozás bizonyára kifizeti magát üzleti szempontból is, a község érdekeit pedig méltóbban fogja szolgálni, mint az a tisztelt képviselő-testület, mely az üzleti forgalmat csak a vezetők részére szokta állandósítani.

— **Esküvők.** Márton Géza helybeli tanító f. hó 14-én vezeti oltárhoz Lancárevits Ida kisasszonyt Szakálházán. — Biró Gábor, kit a helyi csendőrőrsről ismerünk, f. hó 10-én esküszik örök hűséget id. Mihály József ur kedves leányával, Fran-cziskával. Sok szerencset az új házásoknak!

— **A község érdekéből** nagy fontosságú a járási főszolgabíró urnak azon rendelete, melylyel felhívta a község előljáróságát, hogy a szabad Tiszának e ozéira alkalmas valamelyik sekélyes részén a község számára nyilt fürdőhelyet jelöljön ki; s annak kiterjedését a part

mentén felállítandó jelző táblákon s hirdményileg is hozza tudomására. Ezen rendelethez tájékozásul mi hozzá tesszük, hogy a szabad Tiszában való fürdés is csak a tisztesség szabályainak betartása mellett történhetik, mert törvény értelmében a ki a közönség szemléletének kitett helyen, szemérmert sértő módon öltözet nélkül fürdik: nyolcz napig terjedhető elzárással büntetendő.

— **Utrendőri kihágások.** A törvényhatósági utkaparók számtalan esetben panaszzolják az utóbbi napokban, hogy az utak törzskönyvezése alkalmával elhelyezett határkarókat egyesek önkényűleg megsemmisítik. Bár a törzskönyvezés hitelesítve nincs is még, az ily határjelek eltávolítása kihágást képez, s a tettesek szigorú büntetésben részesülnek.

— **Nemes tett.** A tiszai fürdő létesítésére vállalkozott szűkebb körű társaság, — mint erről biztos tudomást szereztünk, — mielőtt fürdőjét csak magán használatra is megnyitotta volna, már is azzal a nemes szándékkal van eltelve, hogy privát üdülő helyét a napnak bizonyos óráiban a közönségnek is rendelkezésére bocsássa. Ez irányban ugyan a társaság közgyűlése fog véglegesen határozni, ez a közgyűlés azonban nem szolgál önérdéket, s így már előre is biztosítva van, hogy az egyesek által épített fürdő egyuttal közfürdő is lesz.

— **Lóárverés Mezőhegyesen.** A mezőhegyesi állami ménésbirtokon f. hó 15-én, reggel 9 órakor nyilvános lóárverést tartanak, mely alkalmával több mint 100 darab tenyésztésre alkalmas ló kerül eladásra. Ezen árverésre felhívjuk a helybeli gazdaközönség figyelmét.

— **Utóállítás.** A folyó hó 5-én Szegeden megtartott utóállítás alkalmával a tiszántuli járásból három hadköteles egyén vizsgáltatott meg, kik közül Hatvani Ede szegvári illetőségű papnövendék soroztatott be és mint ilyen a póttartalékba vétetett föl.

— **Gazdák figyelmébe.** A multkor már közöltük a hatóságoknak azt a rendeletét, amelyben értesíti a gazdákat arról, hogy a kereskedelmi miniszter elrendelte, miszerint a lekaszált s vontatókba rakott termények a vasuti töltés mentén 95 méter távolságon belül el nem helyezhetők. Újlag is figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy ezt a rendeletet szigorúan betartsák, mert ha az óvatosság elmulasztása által valami kár keletkeznék, azért se a vasut igazgatóság, se pedig — ha biztosítva van is — a biztosító társaságok nem felelősek.

— **Gőzgépkezelők és kazánfűtők** vizsgálatára Kruspér Pál kir. főmérnök és az államépítészeti hivatal főnökének elnökelete alatt Szegeden szervezett bizottság vizsgáját 1900. évi július hó 14-én d. u. 3 órakor kezdve, a m. kir. állomvasutak szegedi szivattyu-telepén fogja megtartani, miről érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettek, hogy a vizsga letételére vonatkozó — kellően bélyegzett s felszerelt — kérvényeiket a fent megnevezett bizottság elnökénél (Szeged, Postapalota) kell megelőzőleg benyújtaniok vagy beküldeniök.

— **A csongrád-szegedi tiszai halászi társulat,** melynek halászi-területe 5790 kat. holdra terjed, kedden

délelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését Szentesen, Csathó Zsigmond dr. megyei alispán elnöklése alatt. A társulat f. évi költségvetését 1846 korona 68 fillér bevétellel és kiadással irányozták elő, melynek fedezésére holdankint 30 fillért vetnek ki a halászi jog tulajdonosaira. A halászi védelmére, különösen a tilalmi időszak megtartásának pontos ellenőrzésére 25 ört alkalmas a társulat a gátörök sorából, mely intézkedéstől csak jót várhatni, miután most a tilalmakat a halászok semmi be sem veszik. A haltenyésztés emelésére minden esetre az is üdvös hatással lesz, hogy a földmívelési miniszter a csongrád-sövényházi társulat kubikgödreit kiméleti tereknek nyilvánította s hasonló intézkedést kért a közgyűlés a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat kubik területeire nézve is, mely területekről a kiöntések után visszamaradó kis halakat a halászi társulat fogja megoltalmazni s a Tiszába vezetni.

Vidéki hírek.

Elítelt gyilkosjelöltek. Két vásárhelyi gyilkosjelölt börtönözimbora fölött ítélkezett mult csütörtökön a szegedi büntetőtörvényszék, akik Szegeden betöréssel lopást követtek el s azzal kapcsolatosan három ékszerész családot le akartak mészárolni.

Február 14. és 15-ike között történt, hogy egy szegedi lisztkereskedő üzletét kirabolták. A gonosztevők — mint akkori- ban említettük — az összes pénzesfiókokat kiforgatták, de mivel azokban semmi sem volt, csak négy tajtékpipát és két télikabátot vittek el. A szegedi rendőrség nem tudott a betörők nyomára jutni, mig végre a vásárhelyi rendőrség kinyomozta az egyik betörőt Nagy József rosvott multu legény személynében, aki Szegeden aztán bevallotta, hogy a betörést Kovács János nevű börtönözimboraival követte el.

A szegedi rendőrség ekkor Kovácsot is latartóztatta s erre a bűnvizsgálat szenzációs fordulatot vett.

Kiderült, hogy a betörés napján, tehát február 11-én, délután vásárhelyi legény Nagy József, Lugosi János és Kerekes Mihály Szegedre érkeztek azzal a tervvel, hogy a Fried-féle zálogüzletet kirabolják és a zálogost családosul meggyilkolják. Szegeden hozzájuk szegődött Kovács János kőműves legény is, a ki rábeszélte társait, hogy ne Friedéket, hanem az oroszlanutcza ékszerészek valamelyikét rabolják ki.

Mikor besötétedet, a négy haramia elment a megbeszélthelyre az Oroszlán-utczába. Az volt a terv, hogy Nagy, a ki a kabátja alatt egy hatalmas, 12 mm. átmérőjű buldogg-revolvert rejtgetett, majd bemegy az üzletbe vásárolni. Mikor már sok ékszer lesz kirakva az áruhadra, a kint levők közül egy berohan, fölkapja az ékszer s eliramodik; ugyane pillanatban még egy ember ugrik a boltba s mig ez Nagygyal legyilkolja az ékszerészeket, a negyedik a betett ajtónál örködik.

Nagy először Kleinékhöz nyitott be, de itt négyen voltak; erre a haramia Schwábékhöz nyitott be, de itt is többen voltak s a tömeges gyilkosság s a vállalkozás esetleges meghiusulása visszariasztotta a gonosztevőket, akik ekkor a Vidra-

utca felé indultak, hogy véres gaztettüket a Fried utóda féle zálogüzletben hajtsák végre. Az idő már 8 óra felé járt, a betyárok a zálogüzletet zárva találták. Így hát a tervük itt is füstbe ment. Ekkor Lugosi és Kerekes visszajöttek Vásárhelyre, mig Nagy és Kovács az Obstmayer-féle betörést követték el.

A gyilkosjelöltek e gasságukért állottak mult csütörtökön törvényt a szegedi törvényszék előtt. A vádlottak konokul tagadták a bűncselekményt s dr. Márton József kir. alügyész vádbeszédével szemben dr. Kertész József ügyvéd is ártatlanságukat igyekezett bebizonyítani.

A törvényszék mindkét gonosztevőt bűnösnek mondta ki e betöréssel lopás bűntettében s Nagy Józsefet harmadfélvi fegyházra, Kovács Jánost pedig hét hónapi börtönre ítélte. A büntetésbe beszámították Nagy vizsgálati fogságát is.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Gyenes László.

II

Meghaltak:

Tábit Mária 22 hónapos, görcsök.
Apró Veronika 1 hónapos, görcsök,
Nagy András 5 éves, tüdőgümőkór,
Lőrincz Anna 71 éves, féldoldali agybénulás.

Lucza Mária 10 éves, napszurás,
Lőrincz Balázs 23 napos, görcsök,
Szécsenyi József.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Lówy Bernát

Főtéren lévő házában egy

udvari lakás

haszonbérbe kiadó.

Göre Gábor-féle

képes levelézó-lapok

nyolcz felvételben

Weisz I. papirkereskedésében

kaphatók.

Darabja 3 krajczár.

Hirdetések

után az eddigi 60 fillér bélyegdíj fizetése megszűnt.